

ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTEREN

12. maj 2014

Besvarelse af spørgsmål 6 ad L 154 stillet af Erhvervs-, Vækst, og Eksportudvalget den 4. april 2014 efter ønske fra Kim Andersen (V)

ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTERIET
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål:

Ifølge lovforslagets bemærkninger til § 60, stk. 2, kan fondsmyndigheden give påbud til en fondsbestyrelse, hvis en fondsbestyrelse "undlader" at forholde sig til en anbefaling for god fondsledelse, eller hvis bestyrelsen ikke anfører en "egentlig forklaring" eller forklaringen er "åbenbart grundløs" eller "uden mening". Ministeren bedes oplyse, om der ikke kan opstå tvist om, hvor vidt en forklaring er en "egentlig forklaring", er "åbenbart grundløs" eller "uden mening", samt oplyse hvor meget det vil koste en fond at klage til Erhvervsankenævnet. Ministeren bedes på denne baggrund redegøre for, hvorfor påbud efter § 60, stk. 2, er foreslået undtaget fra den generelle klageadgang, og om det ikke ville være rimeligt af hensyn til fondenes retssikkerhed, at fondsmyndighedens påbud efter det foreslåede § 60, stk. 2, også kan påklages til Erhvervsankenævnet.

Tlf. 33 92 33 50
Fax 33 12 37 78
CVR-nr 10 09 24 85
evm@evm.dk
www.evm.dk

Svar:

Et af elementerne i lovforslaget er, at der nedsættes en uafhængig komité, som skal udarbejde Anbefalinger til god Fondsledelse. Erhvervsfondsudvalget drøftede emnet i deres rapport fra december 2012.

Anbefalingerne for god fondsledelse er, ligesom anbefalingerne for god selskabsledelse, såkaldt "softlaw" og ikke udtryk for lovregler.

I lovforslaget er der stillet krav om, at fondsbestyrelserne skal forholde sig til anbefalingerne efter princippet "følg eller forklar". Det betyder, at fondsbestyrelsen kan vælge at følge en konkret anbefaling eller afstå herfra. Hvis de vælger ikke at følge en anbefaling, skal de forklare, hvad bestyrelsen i stedet har valgt at gøre og hvorfor. Herved opnås den ønskede åbenhed om ledelsesforholdene uden detailregulering i loven. Anbefalinger medfører i forhold til lovregler fleksibilitet, idet fondsbestyrelsen konkret kan tilpasse kravene om åbenhed om fondens ledelsesforhold til fondens forhold. Og samtidig sikrer kravet om gennemsigtighed, at anbefalingerne kan få den ønskede effekt.

Hvis bestyrelsen har givet en forklaring på, hvorfor man ikke følger en anbefaling, vil fondsmyndigheden som udgangspunkt afholde sig fra at give påbud. Forklaringen om, hvorfor og hvad man har gjort, skal være reel og give omverdenen oplysning om forholdet, som anbefalingen vedrører.

Hvis der derimod er tale om tilfælde, hvor en fondsbestyrelse helt undlader at forholde sig til anbefalingerne, eller kommer med en helt intetsigende forklaring, må fondsmyndigheden som led i det generelle tilsyn med de erhvervsdrivende fonde tage sagen op. I modsat fald vil man risikere, at anbefalingerne om god fondsledelse ikke får nogen effekt.

Det skal dog i denne forbindelse også nævnes, at som i andre tilfælde vil fondsmyndigheden indledningsvis gå i dialog med bestyrelsen, hvis den ikke forholder sig til en anbefaling, eller hvis en forklaring umiddelbart er uden mening eller åbenbart grundløs. Bestyrelsen vil således blive anmodet om en redegørelse, og fondsmyndigheden vil som i dag være underlagt et sædvanligt forvaltningsretligt krav om at sikre, at der er et grundlag for eventuelt alligevel at udstede et påbud.

Jeg forventer, at den kommende Komité for god Fondsledelse som led i sit arbejde vil komme med anvisninger og råd om, hvad der kan anses for forklaringer. Samtidig vil Erhvervsstyrelsen som sekretariat for Komiteen løbende orientere denne om sin praksis i forhold til tilsynet med fondenes efterlevelse af anbefalingerne, herunder reaktion på eventuelt manglende eller utilstrækkelige forklaringer.

Efter lovforslagets § 130, stk.1, vil alle fondsmyndighedens afgørelser som udgangspunkt kunne indbringes til Erhvervsankenævnet. Efter stk.2 er dette dog ikke tilfældet for bl.a. fondsmyndighedens påbud til en bestyrelse om at redegørefor, hvorledes den forholder sig til de af Komitéen for godFondsledelse udarbejdede anbefalinger. Baggrunden herfor er, at anbefalingerne som nævnt ovenfor er udtryk for softlaw, hvor der kan være flere forskellige "rigtige" løsninger. Erhvervsankenævnet har kompetence i forhold til administration og fortolkning af en konkret lovgivning. Erhvervsankenævnet er heller ikke rekursmyndighed i forhold fortolkning af Anbefalinger om god Selskabsledelse, som er udgivet af Komitéen for god Selskabsledelse.

Det følger af bekendtgørelse nr. 1154 af 18/12/1994 om Erhvervsministeriets Erhvervsankenævn, at der med klagen til Erhvervsankenævnet skal følge et gebyr på 4.000 kr. Ved klager over forhold, der ikke har forbindelse med klagerens aktuelle eller fremtidige erhvervsudøvelse, er gebyret 2.000 kr. Gives der klageren helt eller delvis medhold i den indbragte klage, eller ændrer den indklagede myndighed sin afgørelse i overensstemmelse med klagerens påstand, kan nævnet eller formanden på dets vegne træffe bestemmelse om hel eller delvis tilbagebetaling af det indbetalte gebyr.